

na a sǎdăriș și kape i akoperia fața, pe kǎndǎ întindea cea altă către Isaak.

— Apollonis din Tiana! strigă acesta.

— Amă uităteș prin fermecere Kanidiei că la grotta lui Trofonis te trimisese Prometeș, și amă venită să te aștentă... Beză în mine zăvăl din inițiativă ai acestei lozvinde sșnpminte, unde amă lozvită zăvăl annă; de doză-zeci de ori amă черкатă să fakă căлль-торія pe kape o veі fache tă, și totă d'азна amă fostă nevoită a sta acolo unde аерăлă, stpnsă fiindă de stratele p̄mîntemti, încetează de a fi de pesăflată pentr'zăvăl simplă m̄ritoră... Pînă unde amă p̄stăteș merce eș însă-mi, te voiă kondăche; tă, iđi veі зрма каллеа, și, la întoарcere, daka zeii nă ți аă rekommandată sekretăлă, pe veі sșzne че ai v̄zăteș.

— Dar, întrebă Isaak, pentră-че, dak'ai k̄npokăteș каллеа kape dăche la центрăлă p̄mîntăлă, nă mi ai arătat'o însă-ți, și fără întрzierе?

— Fie kape din noi fache zăvăl жър̄mîntă, жър̄mîntă s̄p̄mîntătoră! a nă da pe fadă profaniloră ceea че i a fostă deskoperită în timpăлă inițіrii, și eramă datoră să mi țiiă kvintăлă. Dăpă черкăри, inițiatăлă афлă că la marșinea k̄mpiei se deskide o кавернă prin kape se poate da чінева жосă pînă în центрăлă p̄mîntăлă; daka va să черче căлль-торія, i dă o торцъ și merinde, și азнчи o întrepinde; daka p̄făstă, оракăлăлă respunde întрăриiloră че i îndрентеază, și se зркă eară spre л̄zmină... Ачеіа kapi se p̄зркă astă-felă, e челă mai mare n̄m̄p̄ră, mai totalitatea... Dar ацii piskă căлль-торія, și înaintează mai m̄лăтă saș mai p̄-